

Καὶ ἡ ργοῦλ-λα ἡ καμπούρα | ἄρχιζεν καὶ ἐκατοῦραν
Κύπρ.

Ἄρχιζε, γλωῦσσα μ', ἄρχιζε νὰ τοὶ παινέσης οὔλες
τοὶ κοπελιές τοὶ δίφορες καὶ τοὶ καλές γριουῦλες
Κρήτ.

Μιά γριούλα ἡ καημένη | κάθεται καὶ μ' ὀρμηγεύει
Εὔβ. (Στρόπον.) 2) Παιδιά καθ' ἣν ἐν ἐκ τῶν πέντε ἕως
δέκα μετεχόντων εἰς ταύτην παιδίον, ὀρισθὲν ὡς «γριούλα»,
καταδιώκει μὲ κεκαλυμμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τὰ ὑπόλοι-
πα παιδιά καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐγγίσῃ ἐν ἑξ' αὐτῶν, τὸ ὅποιον
τότε ὑποχρεοῦται νὰ τὸ ἀντικαταστήσῃ Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Συνών. τ υ φ λ ὁ μ υ ε γ α. 3) Κατὰ τὸν πληθ., κουκκία μα-
γειρευόμενα δι' ἄπλου βρασμοῦ ἄνευ οὐδενὸς καρυκεύμα-
τος Ἀττικ. Συνών. γ ρ ι ᾶ 10, γ ρ ι α δ ᾶ κ ι 2, γ ρ ι ῖ λ α 3,
γ ρ ι ῖ τ σ α 4.

Ἡ λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γριούλας Στερελλ. (Αἰ-
τωλ.), ὑπὸ τὸν αὐτὸν δὲ τύπ. καὶ ὡς παρωνύμ. Στερελλ.
(Κολάκ.)

γριουλάκι τό, ἐνιαχ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ι ο ῦ λ α ὡς ὑποκορ.

Ἡ μικρόσωμος καὶ καλὴ γραῖα.

γριπάκι τό, Εὔβ. (Λιχάς) Ἰκαρ. (Καραβόσταμ.) Προπ.
(Μαρμαρ. Μηχαν.) γριπάκι Εὔβ. (Λιχάς) Θεσσ. (Τρίκερ.)
Μακεδ. (Ἡράκλ.) γριπάτσι Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ῖ π ο ς ὡς ὑποκορ.

1) Μικρὸς γ ρ ῖ π ο ς, τὸ ὅπ. βλ., Ἰκαρ. (Καραβόσταμ.)
Μεγίστ. Προπ. (Μαρμαρ. Μηχαν.) Συνών. γ ρ ι π ᾶ ρ ι,
γ ρ ι π α ρ ὀ λ ι, κ ο λ ο β ρ ῆ χ τ η ς, τ ρ ᾶ τ α. 2) Δίκτυον
εἰδικὸν διὰ τὴν ἀλιεῖαν ἰχθύων Εὔβ. (Λιχάς) Θεσσ. (Τρί-
κερ.) Μακεδ. (Ἡράκλ.) Προπ. (Μηχαν.)

γριπάρης ὁ, Ἀστυπ. Λέρ. Νίσυρ. Πάρ. Προπ. (Μαρ-
μαρ. Πέραμ.) Σκίαθ. Τήλ. — Α. Παπαδιαμάντ., Χριστου-
γενν. διηγ., 51 Τὰ μετὰ θάνατον, 47. Μ. Φιλήντ., Γλωσσον.
2, 120 — Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. 309 Πρω.
Δημητρ. Πληθ. γριπαράιοι Προπ. (Μαρμαρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ῖ π ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ᾶ ρ η ς,
διὰ τὴν ὅπ. βλ. - ᾶ ρ ι ς.

1) Ὁ ἀλιεύων διὰ γρίπου Ἀστυπ. Λέρ. Πάρ. Προπ.
(Μαρμαρ. Πέραμ.) Σκίαθ. — Α. Παπαδιαμάντ., ἐνθ' ἄν.
Μ. Φιλήντ., ἐνθ' ἄν. — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ.,
ἐνθ' ἄν. Πρω. Δημητρ.: Βλέπ'ς οἱ γριπαράιοι ἀρκέσαν καὶ
'πονωαστήκανε (ἄρχισαν νὰ ὑποψιάζωνται) Μαρμαρ. "Ητο-
νε 'ς τὸ ψάρεμα ἕνας καπετάνιος γριπάρης Λέρ. Πότε βοη-
θῶν τοὺς γριπάρηδες εἰς τὴν ἀνέλκυσιν τοῦ μακροῦ ἀτελειώ-
του γρίπου ἐπὶ τῆς μεγάλης ἄμμου Α. Παπαδιαμάντ.,
Χριστουγενν. διηγ., 51. Συνών. ψ α ρ ᾶ ς. 2) Ὁ ἰδιοκτήτης
γρίπου Νίσυρ. Τήλ. — Λεξ. Πρω. 3) Ὁ κατασκευάζων γρί-
πους Λεξ. Αἰν. Πρω. Δημητρ.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γριπάρης καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. Μύκ.
Πάρ. Σέριφ. Σίφν. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Χριστ.)

γριπάρι τό, (Ι) Μύκ. γριπάρι Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ῖ π ο ς ὡς ὑποκορ. Πβ. H.R. Kahane-
A. Tietze, Ling. Franca, 501 - 502.

Μικρὸν δίκτυον ἀλιείας ἐνθ' ἄν.

γριπάρι τό, (ΙΙ) Ἰθάκ. Ἰων. (Φώκ.) Κεφαλλ. Λευκ. —
Α. Βαλαωρ., Ἔργα 2, 182, 3, 378 γριπάρι Θράκ. (Αἰν.)
Στερελλ. (Αἰτωλ. Σιβ. Σπάρτ.) γριπάρι Στερελλ. (Σπάρτ.)
Ἀγνώστου ἐτύμου.

Εἶδος χόρτου τῆς οἰκογενείας τῶν Ἀγρωστοδῶν (Gra-
mineae) Θράκ. (Αἰν.) Ἰθάκ. Ἰων. (Φώκ.) Κεφαλλ. Λευκ.
Στερελλ. (Αἰτωλ. Σιβ. Σπάρτ.) — Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. :
Μ' ἐκεῖ τοῦ γριπάρι φκειάν'νι τὰ π'λλὰ φουλιές Σπάρτ.
Τὰ πράτα τρῶνι γριπάρι αὐτόθ. || Παροιμ. Ἡ γουρούνα,
ἅμα ἔκανε γουρουνόπουλα, δὲν ἐχόρταινε οὔτε γριπάρι (=ἡ
μήτηρ πολλὰς στερήσεις ὑφίσταται χάριν τῶν τέκνων της)
Κεφαλλ. || Ποιήμ.

Ἄλλη δὲ γνώρισαν στρωμνὴ παρὰ χλωρὰ γριπάρι,
οὔτ' ἄλλη ἔλαβαν σκεπή, παρ' ἄγρια πρινάρι
Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. 3, 378.

Ἐπὶ τὸ λείψανον ἔστρωσε | χλωρὸ γριπάρι,
τὸ μνήμα ἐσφράγισε, | σκύπτει, φιλεῖ
Α. Βαλαωρ., ἐνθ' ἄν. 2, 182.

γριπαρόλι τό, Ν. Ἀποστολίδ., La pêche en Grèce,
45 — Λεξ. Βλαστ. 311 Πρω. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ι π ᾶ ρ ι (Ι) καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ.
- ὀ λ ι.

Μικρὸς ἐλαφρὸς γ ρ ῖ π ο ς ἐνθ' ἄν. Συνών. γ ρ ι π ᾶ κ ι,
γ ρ ι π ᾶ ρ ι, κ ο λ ο β ρ ῆ χ τ η ς, τ ρ ᾶ τ α.

γριπιάρικος ἐπίθ. ἀμάρτ. γριπ-πιάρικος Ρόδ.

Ἐκ τοῦ γ ρ ι π ι ᾶ ρ ι κ ο, οὐδ. τοῦ ἀμάρτ. γ ρ ι π ι ᾶ ρ ι ς.

Ὁ ἔχων σχέσιν μὲ τὴν διὰ γρίπων ἀλιεῖαν, ὁ ἀλιευτικός :
Ἀπὸ ἐκεῖ ἐπέρασεν ἕναν γριπ-πιάρικον καΐκιν ἄτυχον.

γριπίζω Ζάκ. Πελοπ. (Μεσσην.) — Α. Παλάσκ., Ὁ-
νοματολόγ., 28 — Λεξ. Κορ. Περίδ. Πρω. Δημητρ.

Τὸ Βυζαντ. γ ρ ι π ῖ ζ ω. Πβ. Ἡσύχ. «γριπίζει» ἀλιεύει.

1) Ἀλιεύω διὰ γρίπου Πελοπ. (Μεσσην.) — Λεξ. Κορ.
Περίδ. Πρω. Δημητρ. Συνών. ψ α ρ ῆ ω. β) Ἀλιεύω δι'
ἀπόχης γαρίδας εἰς τὰ ἀβαθῆ ὕδατα τῶν παραλιῶν Ζάκ.
γ) Ἀνιχνεύω, ἀγρεύω διὰ γρίπου ἀντικείμενον ἐντὸς τῆς
θαλάσσης Λεξ. Δημητρ. 2) Περιτυλίσσω, περιδένω διὰ
σχοινίου τὴν ἀνελκυσθεῖσαν ἄγκυραν διὰ νὰ συγκρατῇται
αὕτη στερεῶς Α. Παλάσκ., ἐνθ' ἄν.

γριπιτζής ὁ, ἐνιαχ. γριπ'τζής Κωνσπ. γριπ'τζής Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ῖ π ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - ι τ ζ ῆ ς.

Ὁ ἀλιεὺς ἐνθ' ἄν. : Οἱ γριπ'τζήδες λ'π'θῆκαν τῇ γάττα,
τ'ς ῥίξαν καθόσα ψάρια Λέσβ. Συνών. ψ α ρ ᾶ ς.

γριπόβολο τό, Κύν. γριπόβολος ὁ, Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γ ρ ῖ π ο ς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. - β ο λ ο,
περὶ τῆς ὅπ. βλ. Γ. Χατζιδ., Ἀθηνᾶ 22 (1910), 242.

Σχοινίον τὸ ὅποιον, ἔχον εἰς τὸ ἄκρον τοῦ προσδεδεμένου
λίθου ἡ κλάδον δένδρου, ρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, ἵνα συ-
ρόμενον ἀνέυρῃ καὶ παρασύρῃ ἀπολεσθεῖσαν ὀρμιᾶν ἡ ἄλλο
ἀντικείμενον.

γρίπος ὁ, Αἰγιν. Ἄνδρ. Ἀστυπ. Βιθυν. (Ἀρακλ.
Μουδαν.) Δωδεκάν. (Λειψ.) Ἐρεικ. Εὔβ. (Χαλκ.) Θηρ.
Θράκ. (Σηλυβρ.) Ἰθάκ. Κεφαλλ. Κέως Κουφονήσ. Κύν.
Κυκλάδ. Κύπρ. Κῶς Λευκ. Νάξ. (Κωμιακ.) Νίσυρ. Πάρ.
Πελοπ. (Μεγαλοχ. Μεσσην.) Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) Προπ.
(Ἀρτάκ. Μαρμαρ.) Σύμ. Τήλ. — Ν. Ἀποστολίδ., La pêche
en Grèce, 44 Α. Βαλαωρ., Ἔργα 3, 268 Π. Βλαστ., Ἀργώ,
337 Γ. Δροσίν., Ὑάρειμ. 14, 40 Th. de Heldreich, Faune de
Grèce, 92. Α. Μαμμέλ., Θαλασσιν., 33, 108 Α. Παλάσκ., Ὁ-
νοματολόγ., 28 Π. Παναγιωτοπούλ., Ἰχθ. ἀναδρομ., 468 Μ.
Φιλήντ., Γλωσσον. 2, 35 H.R. Kahane-A. Tietze, Lingua
Franca, 503 - 504 — Λεξ. Περίδ. Αἰν. Βυζ. Βλαστ. 311

Πρω. Δημητρ. γρίπους 'Αλόνν. Βάρν. Α. Ρουμελ. (Συναπλ.) 'Ηπ. (Ζαγόρ. 'Ιωάνν. Νησι 'Ιωανν.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Θράκ. (Αίν. Μάδυτ.) Λέσβ. (Πάμφιλ. Πλομάρ.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Μακεδ. (Δρυμ.) Προπ. (Μηχαν. Πέραμ.) Σάμ. Σκόπ. Στερελλ. ('Αγιος Κωνσταντ. 'Αστακ.) γρίπ-πος 'Αγαθον. Δωδεκάν. (Μεγίστ. Ρόδ.) γρίπα ή, Πόρ. γράπα Εύβ. (Λιχάς).

Τό 'Ελληνιστ. γ ρ ι π ο ς. Πβ. Γ. Χατζιδ., MNE 2, 608 H. R. Kahane-A. Tietze, Lingua Franca, 503-504.

1) Μικρά ή μεγάλη εκ δικτύων άλιευτική συσκευή συνιστάμενη εκ πυκνώς πεπλεγμένου και βαθέος σάκκου μετά δύο μακρών πλευρών άραιότερον πεπλεγμένων, συρομένη υπό άλιέων ίσταμένων επί της παραλίας Αίγιν. Α. Ρουμελ. (Συναπλ.) 'Αστυπ. Βάρν. Βιθυν. ('Αρακλ. Μουδαν.) Εύβ. (Λιχάς Χαλκ.) 'Ηπ. (Ζαγόρ. 'Ιωάνν. Νησι 'Ιωανν.) Θεσσ. (Ζαγορ.) Θήρ. Θράκ. (Αίν. Μάδυτ. Σηλυβρ.) 'Ιθάκ. Κεφαλλ. Κυκλάδ. (Κύθν. κ.ά.) Κύπρ. Κως Λέσβ. (Πάμφιλ.) Λευκ. Μακεδ. (Δρυμ.) Μεγίστ. Νίσυρ. Πάρ. Πόντ. (Κερασ. Οίν.) Πόρ. Προπ. (Μαρμαρ. Μηχαν. Πέραμ.) Ρόδ. Σκόπ. Στερελλ. ('Αγιος Κωνσταντ.) Σύμ. Τήλ.—Ν. 'Αποστολίδ., ένθ' άν. Α. Βαλαωρ., ένθ' άν. Π. Βλαστ., ένθ' άν. Γ. Δροσίν., ένθ' άν. Α. Μαμμέλ., ένθ' άν. Th. de Heildreich, ένθ' άν. Π. Παναγιωτόπουλ., ένθ' άν., Μ. Φιλήντ., ένθ' άν. H. R. Kahane-Tietze, ένθ' άν., 504 — Λεξ. Περίδ. Αίν. Βυζ. Πρω. Δημητρ.: Ρίχτε τον γρίπ-πον Ρόδ. Πάμε 'ς τόν Γουρνιάτημ πού βολάσσει ό γρίπος νά πάρωμε σμαρίες και γούπ-πες (σμαρίες = μαρίδες, γούπ-πες = γώπες) Κως. Γρίπους για τσίμες (= είδος ιχθύων της λίμνης) Νησι 'Ιωανν. Ψάρι του γρίπου Σηλυβρ. Τί περιμένεις νά σοϋ βγάλη ό γρίπος, λειάνωμα και καμμά καλογρίτσα 'Ιθάκ. 'Η γρίπα σαρώνει όλο τό γόνος Πόρ. 'Α μās καλάρ' ή γρίπους, τί θά κάνουμ'; Πέραμ. Μαγούνες είχαμε και πέντε γρίπους Μουδαν. 'Ετσι πόκλιμ ή κάττα, είδι τσι τρανούσαν πάρα πέρα γρίπου Λέσβ. || Φρ. Παίξει οϋ γρίπους (διαπράττεται κλοπή) Αίν. Πέφτει γρίπους (συνών. με την προηγούμεν.) Σκόπ. Σά γρίπ-πος τὰ μάζεφεν οϋλ-λα (επί άπλήστων και πλεονεκτών) Μεγίστ. Πιάστηκε 'ς τό γρίπο (έσαγηνεύθη έρωτικώς) Λεξ. Δημητρ. Τόν επήρε ό γρίπος (κατεστράφη) αὐτόθ. || 'Ασμ.

Οί γρίπ' ψάρια νά βγάζουμε | και οί μαγούνες κιάρ' (μαγούνες = μαοῦνες, φορτηγίδες λέμβοι, κιάρ' = χρήματα) Μαρμαρ. || Ποίημ.

Μανιάτη γρίπο άγοστραουήν άπάνεμο τό βράδυ,

τὰ ψάρια 'ς τό ξεμπράτσωμα λαχαριστά σπαράζουν

Α. Μαμμέλ., ένθ' άν., 33. Συνών. ά π ό γ ρ ι π ο ς 1, τ ρ ά - τ α. β) 'Εκαστον των δύο έλευθέρων σχοινίων του δικτύου, διά των οποίων τουτο σύρεται εις την ξηράν 'Ερεικ. Κέως Κουφονήσ. Κύθν. Νάξ. (Κωμιακ.) Πελοπν. (Μεγαλοχ.) Στερελλ. ('Αστακ.): 'Από την κάτω δένεις τό γρίπο (κάτσα = ξύλινον έξάρτημα της τράτας) Κουφονήσ. Πρώτα βάνουνε τό γρίπο και ύστερα τὰ άλλα σχοινιά τση τράτας 'Ερεικ. γ) 'Η διά της άνωτέρω άλιευτικής συσκευής άλιεία Εύβ. (Λιχάς) Θράκ. (Σηλυβρ.) Μεγίστ. Πελοπν. (Μεσσην.) Σάμ. Τήλ.: Πάω 'ς τό γρίπο Σηλυβρ. || Φρ. 'Ηταν 'ς τό γρίπ-πο (επί παιδων οίτινες ούροϋσι την νύκτα επί της κλίνης) ή σημασία εκ της κοπώσεως την όποιαν συνεπάγεται ή άλιεία διά γρίπου και ένεκα τούτου ό ύπνος καθίσταται βαθύς) Μεγίστ. Γρίπ-πον έρριξεν (συνών. με την προηγούμεν.) αὐτόθ. || Παροιμ. φρ. Πάω, μάννα μου, 'ς τό γρίπο κ' έχω καλόγ καπτό-το (επί των θεωρούντων έαυτούς άξιους διά δύσκολον έργασίαν) Τήλ. 2) Τό διά της άνωτέρω άλιευτικής συσκευής άλιεύον πλοϊον 'Αγαθον. 'Αλόνν. Δωδεκάν. (Λειψ.) Κύπρ. Λέσβ. (Πάμφιλ. Πλομάρ.) Νίσυρ. Πρόπ.

('Αρτακ. Μαρμαρ. Μηχαν.) Σάμ.— H. R. Kahane-A. Tietze, ένθ' άν., 504 — Λεξ. Βυζ. Πρω. Δημητρ.: 'Η σαντάλα ή ό γρίπος είχε δεκατρία ή δεκαπέντε κονπιά Μαρμαρ. 'Ερκεται ό γρίπος του Θανάση Νίσυρ. 'Ηρθαν δυό γρίπ' 'Αλόνν. 'Η-πούλησε την άγελάδα και πήρε ένα γρίπ-πο σάπιο 'Αγαθον. 'Η σημ. ήδη παρά Μαρμαρ. 1, 126 (έκδ. R. Dawkins) «έρμάτωσαν έναν γρίππον, έπεψέν τον γυρεύγοντα του κατέργου». Συνών. σ α ν τ ά λ α. β) 'Η όμάς των έργαζομένων εις τό άνωτέρω πλοίαριον άλιέων Σκόπ.: Παράγγειλα ψουμί για τον γρίπου. 3) Σχοινίον συρόμενον έντός της θαλάσσης ή επί του βυθού αὐτής υπό δύο λέμβων προς άνεύρεσιν αντικειμένου ή προς άγραν υποβρυχίων ναρκών Α. Παλάσκ., ένθ' άν.— Λεξ. Πρω. Δημητρ. 4) Τό φίμωτρον των ζώων Μακεδ. (Δρυμ.) Συνών. μ ο ύ ρ η, σ τ ο μ ο ύ χ ι. 5) Είδος κεντήματος περί τον ώμον των γυναικείων υποκαμίσων Ρόδ.: Τυλιακτός γρίπ-πος (κέντημα ως τ υ λ ι γ ρ ά δ ι). β) Κάθετος σφηνοειδής έγκοπή εκ μεταξωτου ή βελουδίνου ύφάσματος επί του κατωτέρου μέρους του γυναικείου υποκαμίσου Νίσυρ. γ) Είδος ραφιδεύματος πολυπλόκου και ποικίλου Λυκ. (Λιβύσσ.)

'Η λ. και ως τοπων. υπό τους τύπ. Γρίπος Κάλυμν. και Γρίπους Στερελλ. ('Ακαρναν.)

γριπότοπος ό, Δελτ. 'Υδροβ. Σταθμ. 3, 70.

'Εκ των οϋς. γ ρ ι π ο ς και τ ό π ο ς.

Τόπος κατάλληλος προς άλιείαν διά γρίπου.

γρίπη ή, κοιν. και Καππ. ('Ανακ.) γρίπ-πη Κύπρ. Κως (Πυλ.) γξίπη Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.) γρίπ' κοιν. βορ. ιδιωμ. γρίπα Κορσ. γρίπος ό, Κύθν.

'Εκ του Γαλλ. g r i p p e.

'Επιδημική λοιμώδης νόσος του άναπνευστικού συστήματος κοιν. και Καππ. ('Ανακ.) Τσακων. (Μέλαν. Πραστ. Τυρ.): 'Εχω γρίπη-μ' έπιασε γρίπη-πέθανε από γρίπη- 'Ασιατική γρίπη - 'Ισπανική γρίπη κοιν. Πέρασαν γρίπεις, πέρασαν οϋλες οί άστένεις, ιγώ έμ'να άδάγκουντους Στερελλ. (Αίτωλ.) Κακιά γρίπ' νά σι κουκαλίδ'! (άρά) Μακεδ. (Κοζ.) Δέν έλάβαμε γρίπα Σπανιόλα (δέν προσεβλήθημεν από 'Ισπανικήν γρίπην) Κορσ. 'N' εκιάτ'ε ά γξίπη τσ' ό μοροϋ Πραστ. Τότε με τὰ γξίπη επανάκαι πρεσσοί (τότε με την επιδημίαν της γρίπης απέθανον πολλοί) Μέλαν.

'Από τό βελερίνι σου θά κόψω ένα σιρίτι,

για νά τό βάλω φυλαχτό νά μη με πιάν' ή γρίπη

Πελοπν. (Καρδαμ.) Συνών. φ λ ο υ έ ν τ ζ α.

γριππιάζω σύνθηθ.

'Εκ του οϋς. γ ρ ι π π η και της παραγωγ. καταλ. - ι ά ζ ω.

1) Προσβάλλομαι υπό γρίππης σύνθηθ.: 'Εβγήκα έξω τό βράδυ κ' έγρίππιασα 'Αθην. Είμαι γριππιασμένος δέκα μέρες αὐτόθ. 'Η γρίπ' λουλ'δίζ' μέσα 'ς του χονριό. Δέν έχ' σπít' χονρις γριππιασμένουνι μέσα Σάμ. Συνών. γ ρ ι π - π ώ ν ω 1. 2) Μετβ., ενεργώ ώστε νά προσβληθῇ τις εκ γρίππης 'Αθην. Πειρ.: Κλείσε την πόρτα, γιατί θά με γριππιάσης 'Αθην. Συνών. γ ρ ι π π ώ ν ω 2.

γριππούλα ή, πολλαχ.

'Υποκορ. του οϋς. γ ρ ι π π η.

'Ελαφράς μορφής γρίππη πολλαχ.: Τήν ψώνισε τη γριππούλα 'Αθην.

γριππώνω πολλαχ. γριππώνου πολλαχ. βορ. ιδιωμ.

'Εκ του οϋς. γ ρ ι π π η και της παραγωγ. καταλ. - ώ ν ω.

1) Γ ρ ι π π ι ά ζ ω 1 πολλαχ.: Διάκα 'θακά' 'ς τό φρά-

